

ikke sådan, at det kun er de afgiftsbelastede varer, folk køber.

For når danskerne alligevel er på udflugt til Flensborg en lørdag formiddag – har Grænsehandelsinstituttet godtgjort i deres rapport, som offentliggjort f.eks. i Børsen den 5. oktober i år – så bliver der købt for 260 mio. kr. helt almindelige fødevarer, sukker, mel og al den slags, for når man nu alligevel er af sted, så kan man lige så godt gøre sine indkøb ét samlet sted. Det er altså danske detailhandlere, der mister omsætning, mister arbejdspladser, og det er den danske stat, der mister moms og andre afgifter. Det er dumt, at vi ikke gør noget ved det, og derfor er det vores opfattelse, at vi skal sætte et projekt i gang, sådan at vi får aftalt et forløb, der betyder, at den danske statskasse på den ene side sikrer de penge, det nu kan lade sig gøre at sikre, og at danskerne på den anden side samtidig også har udsigt til at få lavere priser.

Så siger skatteministeren i sin tale, at der jo også er tale om, at de danske butikker har for høj en avance, og at de danske producenter har for høj en avance, og så sammenligner man med Tyskland. Men man er jo nødt til at erindre sig, at i Tyskland har man et marked på 80 millioner kunder, i Danmark har man et marked på 5 millioner kunder. Og alt andet lige vil det jo altså være sådan, at det er nemmere at opnå nogle stordriftsfordele på et marked, der er så betragtelig større end det danske. Så den argumentation synes vi ikke er nødvendig i den her forbindelse.

Vi synes heller ikke, at det er særlig smart, når statsministeren i Politiken den 3. november siger, at det har lange udsigter med at få de danske afgifter sat ned. Hvis statsministeren var marketingsdirektør i en privat virksomhed, ville han blive fyret for at sige sådan noget. Det skal man jo ikke sige. Danskerne skal jo ikke bekræftes i, at det er godt, at de kører til Flensborg om lørdagen, og at de køber andre steder. Danskerne skal have udsigt til, at nu får det snart en ende, og nu kan vi begynde at lægge vores forbrug i danske butikker.

Og derfor vil jeg gerne slutte med noget, der er konstruktivt, fremadrettet og sidst men ikke mindst overordentlig realistisk, oven i købet så realistisk, at det burde få regeringens opbakning. Jeg skal fremsætte et forslag til vedtagelse på vegne af Frihed 2000, Venstre, Det Konservative Folkeparti og Dansk Folkeparti – og jeg kan forstå, at partiet CD også vil støtte det, når vi når til afstemning, men det kan fru Sonja

Albrink selv redegøre for – og det lyder som følger:

Forslag til vedtagelse

»Folketinget pålægger regeringen at gennemføre en udredning af omfanget og konsekvenserne af den nuværende og forventede stigende grænsehandel.

På baggrund af udredningen pålægges regeringen at fremlægge en handlingsplan til forhandling i Folketinget. Handlingsplanen skal senest fremlægges 1. oktober 2000 og indeholde regeringens forslag til en tilpasning af de danske skatter og afgifter, således at grænsehandelen begrænses.«

(Forslag til vedtagelse nr. V 17).

Første næstformand (Ole Løvig Simonsen):
Der er nu fremsat følgende forslag til vedtagelse: (Se ovenfor). Dette forslag indgår herefter i forhandlingen.

Aage Frandsen (SF):

Indledningsvis vil jeg godt takke de to ministre for deres besvarelse af forespørgslen. Jeg er enig med skatteministeren i betragtningen om, at i politik skal man ikke tage tingene som problemer. Det gælder også den internationalisering, som er en given ting. I politik har vi udfordringer.

Jeg vil også godt kvittere for synspunktet om, at når vi diskuterer skatter og afgifter, er vi nødt til at forholde os til, at fremtiden kan gøre det nødvendigt at indføre nye skatter og afgifter, i samklang med at vi eventuelt fjerner eller nedtrapper nogle af de eksisterende skatter og afgifter.

Til økonomiministeren vil jeg godt sige, at når vi i forespørgselsformuleringen bruger ordet EU-harmonisering, går det ikke specielt på skattepolitikken, det går generelt på, at når EU laver tilpasninger, kan det også påvirke skattepolitikken. Det er derfor, at vi er nødt til at gøre noget, fordi EU gør noget på et andet område, f.eks. når man har det indre marked.

Med hensyn til ministerens hyldesttale for ØMU'en vil jeg gerne vende tilbage til, at jeg i virkeligheden mener, man skal gribe det problem an, eller netop den udfordring an, på en anden måde end at blive så begejstret for ØMU'en.